

## Ένα γράμμα για τη χαρά της ανάγνωσης στέλνει το ΕΚΕΒΙ με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Βιβλίου 23 Απριλίου 2012

Με στόχο την έμπνευση της αγάπης για το βιβλίο και την ανάγνωση, το Εθνικό Κέντρο Βιβλίου (ΕΚΕΒΙ) αναγγέλλει με την αφορμή της Παγκόσμιας Ημέρας Βιβλίου (23 Απριλίου) μια πρωτότυπη δράση που θα ολοκληρωθεί και θα παρουσιαστεί κατά τη διάρκεια της 9ης Διεθνούς Έκθεσης Βιβλίου Θεσσαλονίκης.

Το ΕΚΕΒΙ απευθύνθηκε σε 12 από τους διακεκριμένους συγγραφείς που θα λάβουν μέρος στη φετινή Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης (Άλκη Ζέη, Θανάσης Βαλτινός, Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου, Χάρης Βλαβιανός, Σώτη Τριανταφύλλου, Μάνος Κοντολέων, Βαγγέλης Ηλιόπουλος, κ.ά.) ζητώντας τους να προσφέρουν ο καθένας ως συμβολικό δώρο προς τα παιδιά μια επιστολή / μήνυμα για τη χαρά της ανάγνωσης και την αγάπη για τα βιβλία. Οι επιστολές θα εκτυπωθούν σε ειδικό φυλλάδιο και θα προσφέρονται σε όλα τα παιδιά που θα επισκεφθούν το περίπτερο της «Φιλαναγνωστικής» από 24 έως 27 Μαΐου, στην Έκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια, θα αναρτηθούν στους ιστότοπους της Φιλαναγνωσίας (<http://www.philanagnosia.gr/>) και του Μικρού Αναγνώστη (<http://www.mikrosanagnostis.gr/>) και θα σταλούν σε πολλά δημοτικά σχολεία σε όλη την Ελλάδα μέσα από το δίκτυο του προγράμματος «Καινοτόμες δράσεις ενίσχυσης της φιλαναγνωσίας των μαθητών».

Η πρώτη επιστολή ήρθε από τη συγγραφέα Σώτη Τριανταφύλλου:

*Αγαπητά παιδιά,*

*Σας γράφω αυτό το γράμμα για να σας πω δυο-τρία πραγματάκια που έμαθα και που με έκαναν εκστατικά ευτυχημένη. Σήμερα είμαι πολύ μεγάλη σε ηλικία: να φανταστείτε ότι ήμουν δέκα χρονών τον περασμένο αιώνα! Λοιπόν ακούστε:*

*Μερικοί άνθρωποι γίνονται ευτυχημένοι κάνοντας εκδρομές και παίζοντας παιχνίδια, ενώ άλλοι χαίρονται με αγκαλιές και φιλάκια, με χορούς και με τραγούδια. Υπάρχουν αρκετοί που τους αρέσουν τα ωραία αντικείμενα. Όλα αυτά είναι σούπερ. Ωστόσο, αν πάρω παράδειγμα τον εαυτό μου, τίποτα δεν μου αρέσει περισσότερο από το να διαβάζω βιβλία. Όχι επειδή είμαι σπασίκλας και φύτουλας και όλ' αυτά, αν και μπορείς να το πεις κι αυτό. Τα βιβλία είναι σαν ταξίδια και σαν παιχνίδια: διαβάζοντας πετάμε με μεγάλες φτερούγες σε τόπους μακρινούς, εξεύηνάμε τις ζωές άλλων ανθρώπων, νιώθουμε αγαπούλες, συγκινήσεις: μέσα στις σελίδες βρίσκουμε εμπειρίες που μοιάζουν με τις δικές μας, ή, ακόμα καλύτερα, δεν μοιάζουν με τις δικές μας - είναι πιο καταπληκτικές! Θυμάμαι πως όταν διάβασα την ιστορία του Ροβινσώνα Κρούσου ένιωσα ανακούφιση: αν ναυαγούσα σε έρημο νησί, όχι μόνο θα επιζούσα αλλά θα περνούσα τέλεια. Τα βιβλία καθησύχασαν τους φόβους μου: κατάλαβα ότι η ζωή είναι μια περιπέτεια κι ότι ποτέ δεν θα βαδίσω μόνη - τα βιβλία θα με συνοδεύουν σαν ζωντανά πλάσματα, θα με παρηγορούν και θα χαϊδεύουν την ψυχή μου. Τώρα που σας γράφω, θυμάμαι ότι συχνά η ψυχή μου ήταν παραγμένη: είχα ένα σωρό προβλήματα στο σχολείο και στο σπίτι: ένιωθα αγωνία και, μια νύχτα, νομίζω πως είδα φάντασμα.*

*Όμως, θυμάμαι επίσης πως, όταν ήμουν παιδί σαν εσάς, η καλύτερη ώρα της μέρας ήταν όταν διάβαζα τα βιβλία που τότε ονομάζαμε «εξωσχολικά». Τα εξωσχολικά ήταν πιο αστεία και πιο συγκινητικά από τα σχολικά, πράγμα φυσικό εφόσον το βιβλίο της γραμματικής δεν είναι αστείο και συγκινητικό. Ωστόσο, αν είμαστε τυχεροί κι έχουμε συμπαθητικούς και γλυκούληδες δασκάλους, η γραμματική, η αριθμητική, η ιστορία, η φυσική είναι κι αυτές σχεδόν αριστούργημα.*

*Επιστρέφω όμως στα μυθιστορήματα, στα διηγήματα, στους μύθους. Η χαρά της ανάγνωσης ήταν, κάπου-κάπου, στενοχώρια. Τι παράξενο ε; Μερικές φορές, οι ιστορίες ήταν λυπητερές, στα παραμύθια οι ήρωες περνούσαν τα πάνδεινα: ένα κοριτσάκι που πουλούσε σπέρτα πάγωσε μέσα στο χιόνι, ένα αγοράκι χάθηκε στο άγριο δάσος... Παρότι έκλαιγα γοερά, ήμουν ευχαριστημένη: ένιωθα «κάτι». Θέλω να πω, δεν μπορούμε να χαμογελάμε διαρκώς: οι άνθρωποι γίνονται σοφότεροι νιώθοντας, κάπου κάπου, λύπη, οίκτο, αγανάκτηση. Κυρίως όμως, γίνονται εκστατικά ευτυχημένοι: δοκιμάστε να ζήσετε τη ζωή του αναγνώστη και θα με θυμηθείτε.*

ΣΩΤΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ